

Spoštovane maturantke in maturanti,

ko sem včeraj razmišljal o današnjem nagovoru, namenjenem vam ob zaključku šolanja, sem si obljubil, da v njem ne bom govoril o koronavirusu in vsem, kar je v kontekstu vašega šolskega življenja v zadnjem obdobju povezano z njim. Navsezadnje z današnjim dnevom zaključujete zgodbo, ki ste jo pisali štiri leta oz. ste jo s poukom in vsemi dejavnostmi ustvarjali 40 mesecev. Ta nadležni virus ima v njej le kratko poglavje, vsa poglavja pred njim pa zavzemajo skoraj 95 % celotne zgodbe. Zato si ne zasluži tolikšne pozornosti.

Prav je, da se na današnji dan spomnite vsega tistega, kar ste v vseh štirih letih kot sošolke in sošolci doživeli lepega, pa tudi morda bridkega. Ustvarila so se prijateljstva, stkana za celo življenje. In ta bodo ostala. Skupni trenutki veselja, smeha, radosti, ustvarjalnosti. Pa tudi skupni trenutki trpljenja, solza, garanja, grenkobe, včasih jeze. Da, tudi to je bilo, ker je takšno tudi življenje. Življenje, ki je za vami, in življenje, ki je pred vami. Skozi vse to ste stopali lažje tudi zato, ker ste imeli drug drugega, ker ste si pomagali, ker ste to pot v dobrem in slabem hodili skupaj. Ko boste nekoč ob vaših srečanjih obujali spomine, boste govorili predvsem o tistih dobrih starih časih, saj smo nekako ljudje naštimani tako, da s časom lepi spomini ostanejo in jih radi delimo z drugimi, tisti manj lepi pa se hitro pozabijo.

V vašem nadaljnjem življenju vam seveda poleg uspešno opravljene mature in študija ter modrih odločitev želim položiti na srce še nekaj. Čeprav se morda v teh časih sliši nenavadno, pa vas vseeno prosim, da ostanete optimistični in pozitivno naravnani in da ne zapadete v vse prepogosto bolezen današnjega časa, ki se kaže v simptomih nenehnega tarnanja, jamranja, obupavanja, tudi kričanja in obtoževanja ... Vse to ne bo nič pomagalo. Za spreminjanje sveta na bolje, za katerega bo tudi vaša generacija morala sprejemati odgovornosti, izberite raje iskanja rešitev, pot pozitivne aktivne drže in dejanj, kritičnega mišljenja, spoštljivosti v odnosih, dialoga, optimizma, dobronamernosti, veselja ... In predvsem ne ene ne druge skrajnosti, teh je bilo v zgodovini že vse preveč, in menda smo se iz tega tudi kaj naučili. Naj vas tako tudi skozi nadaljnje življenje preprosto vodi geslo, ki pokriva vse tisto, česar vam želim in ki ga tako rad ponavljam: Amor magister optimus.

Velika zahvala vašim razrednikom in učiteljem. Hvala, dragi sodelavci, ker ste bili z maturanti in ker ste svoj čas, svoje znanje in izkušnje delili z njimi kot strokovnjaki na svojem področju in predvsem kot ljudje, kot sestre in bratje.

Drage maturantke in maturanti! Hvala tudi vam, ker ste zgodbo naše šole soustvarjali skupaj z nami in v njo prinašali pozitivno vzdušje ustvarjalnosti in medsebojne povezanosti. Vedite, da smo se tudi mi od vas veliko naučili.

Prav je zato, da se danes z darovanjem svete maše za vsa pretekla štiri leta zahvalimo Gospodu, Nebeškemu Očetu, in ga prosimo tudi za blagoslov in milosti življenja, ki je še pred vami. Prosim, g. direktor, da za vse nas in za naše drage maturante darujete to sveto mašo.